

af Ministeriet bemærket, sikkert i Regelen ville finde sig vel tjente med Afsløsningen, tør det vel antages, at de ingen Hindringer ville lægge i Veien for den, og at Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvilken Indskydelse den stedfundne Afsløsning maatte have paa det mellem dem og Gierne bestaaende Contractsforshold, derfor kun i ganske usædvanlige Tilfælde vil finde Sted ved Domstolene, hvorunder det i og for sig vilde høre.

ad. § 9 og 10.

De her foreslaaede Bestemmelser om en yderligere Prøvelse af Afsløsningsmandenes Kjendelse ved en overordnet Commission ere i det Væsentlige overeensstemmende med de af Landbocommissionen i saa Henseende fremsatte Forslag.

Landbocommissionen har, navnlig med Hensyn til den Tidsforløb og de foregæde Domstolinger, som det vilde forvolde, hvis muligt optaaende Formalitetsspørgsmaal skulde henvises til Afgjørelse andetsteds, uagtet de under Forhandlingerne fremsatte Grunde, fundet overveiende Grunde for at foreslaae, at det skulde overlades bemeldte Commission og saa at afgjøre sige Formalitetsspørgsmaal, og at der desaaarsag af Indenrigsministeriet skulde beffikkes en Dommer, som dog ikke maatte være den, der var Retsbetjent i den Jurisdiction, hvorunder Parterne høre, til at tage Sæde i Commissionen.

Skjøndt en saadan Bestemmelse, hvorved endelig Afgjørelse af juridiske Oqvæstioner, som ellers vilde høre under de ordinære Domstole, overdrages en extraordinair Autoritet, vistnok ikke er uden Betænkelse, har Ministeriet dog med Hensyn til de anførte Grunde, ikke anseet det rigtigt at fravige Landbocommissionens Forslag i saa Henseende; men, da Retsbetjentens Stemme i deslige Spørgsmaal, der egentlig henhøre under Domstolenes Paakjendelse, synes at burde have en særegen Vægt, er det tilføiet, at hans Stemme, hvis Meningerne forøvrigt ere lige i Commissionen, skal gjøre Udslaget i alle Formalitetsspørgsmaal. Praktiske Vanskeligheder af nogen Betydning kunne formeentligt ei foranlediges herved, da Grændselinien imellem Realitets-

og Formalitetsspørgsmaal i Regelen vil være let at drage.

Landbocommissionens Forslag om, at den Dommer, der af Indenrigsministeren beffikkes til at tage Sæde i den omhandlede overordnede Commission, dog ei maa være den, der er Retsbetjent i den Jurisdiction, hvorunder Parterne høre, har Ministeriet ei fundet tilstrækkelig Anledning til at optage, da Indenrigsministeren formeentligt altid maa antages at ville tage tilbørligt Hensyn til de specielle Grunde, der i enkelte Tilfælde kunde tale imod at vælge Stedets ordinaire Dommer, medens de almindelige Grunde, der i en tidligere Periode kunde gjøre det tilraadeligt i visse Tilfælde at unddrage Afgjørelsen af Godseierens og Fæstebøndernes Mellembværende fra den af den Fortnævnte ansatte Birkedommer, nu for største Delen maae betragtes som bortfaldne.

ad. § 11.

Den daglige Godtgjørelse til Formanden tør formeentligt ei ansættes lavere, end foreslaaet, naar det ei skal befrygtes, at flere af de Mænd, der kunne antages at være i Besiddelse af de fornødne Egenskaber, for at kunne overtage det omhandlede vigtige Hverv, af pecuniære Grunde ville vægre sig ved at modtage en saadan Udnævnelse. Det bemærkes derhos, at en lige Godtgjørelse i Regelen tilstaaes Landinspecturer for de Forretninger, som de udføre for Private.

Den foreslaaede Godtgjørelse til de af Parterne valgte Boldgiftsmænd er omtrent den samme, som ved Sportelreglementet af 22de Marts 1814 § 148 er fastsat for Mænd, der af Retten udmeldes til Forretninger, der kræve særdeles Sæghyndighed, idet disses Betaling udgjør 1 Rbd. 12 Sk. for hver halve Dag, Forretningen varer, og den kan neppe bestemmes lavere, naar der tages Hensyn til den paagjældende Arbejdes Vigtighed og til den Omstændighed, at Boldgiftsmændene kunne vælges til at deeltage i Forretninger, ei alene i den Commune, i hvilken de boe, men i hele Afsløsningsdistrictet, saa at enkelte Mænd, der nøde en særdeles Tillid, let i høj Grad kunde bebyrdes herved, naar der ei var